

זמירון ט"ו בשבט שירי ארץ-ישראל

פה בארץ חמדת אבות

פה בארץ חמדת אבות
תתגשמה כל התקוות,
פה נחיה ופה נצור,
חיי זהר חיי דורו,
פה תהא השכינה שורה,
פה תפרח גם שפת התורה.
נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
כבר הנצו נצנים.
נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל,
עוד יבואו זרעונים.

ארץ זבת חלב / מן המקרא

ארץ זבת חלב
חלב ודבש
ארץ זבת חלב
חלב ודבש

ארץ חיטה / לחן עממי

"ארץ חיטה ושעורה וגפן ותאנה
ורימון ארץ זית שמן ודבש"

שבט אחים ואחיות / דורון מדלי

70 שנה במדינה
אני נוסע ומביט
על מה היה ומה נהיה
ואין נפשי עוד הומיה

מהמפצה של הזריחות
ירושלים בפליחות
מחור כנרת ואכזיב
מהמסיבות של תל אביב

אבי חלם והתפלל
לחיות בארץ ישראל
היום ילדי אותי שואל
מה הסיפור של ישראל

כאן זה בית, כאן זה לב
ואותך אנלא עוזב
אבותינו- שורשים
ואנחנו הפרחים, המנגינות
שבט אחים ואחיות

אותה שכונה, אותו רחוב
תריסר בנים של יעקב
אוספים ביחד נדודים
בתוך תרמיל געגועים

אדם הוא נוף מולדתו
חורט קווים בכף ידו
בין התפילות לנדרים
ריחות פרדס של הדרים

ובעיניה של אימי
תמיד אמצא את מקומי
על הגיטרה מתנגן
ניגון עתיק ששכחתי

כאן זה בית
כאן זה לב
ואותך אנלא עוזב
אבותינו- שורשים
ואנחנו הפרחים, המנגינות
שבט אחים ואחיות

מבראשית הכל תפור
טלאים, טלאים של הסיפור
כמו שתי מילים- להתחבר
בחוט זהב של משורר

כאן זה בית
כאן זה לב
ואותך אנלא עוזב
אבותינו- שורשים
ואנחנו הפרחים, המנגינות
שבט אחים ואחיות

כאן זה בית
כאן זה לב
ואותך אנלא עוזב
אבותינו- שורשים
ואנחנו הפרחים, המנגינות

אל גליל / הרב יצחק סונה הי"ד

אל גליל אל גליל אל גליל.
ארץ הגליל. כמיהה נפשי לך הגליל.
אל גדולך צדיקים. אל קדושיך
תמימים. מגן צנה הם על אחים. חיים
הם בתוכנו. מרוים את צמאוננו:

ערך שלחן לעמי. יוסף הוא נזר תפארת.
חדש הכין הצפתי:

בזכותו עמדי עולם. מרום הוא מכלם:

נשים עשה לי בזכות אהוב. שומח לעם
בשיריו. לכה דודי ליראיו. תקן שלמה
בעמיו:

בזכותו עמדי עולם. מרום הוא מכלם:

עלה ארי וגוריו. משה דרשן וענו. אשרי
הדור חזה פניו:

בזכותו עמדי עולם. מרום הוא מכלם:

השקדיה פורחת / ישראל דושמן

השקדיה פורחת
ושמש פז זורחת,
צפורים מראש כל גג
מבשרות את בוא החג.

ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות.
ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות.

הארץ משוועת
הגיעה עת לטעת,
כל אחד יקח לו עץ
באתים נצא חוצץ.

ט"ו בשבט הגיע...

בתי צאי / אשר מזרחי

בתי צאי מבית כלא זמן
קריב עם קדשך יעלה

אל מפרום חמל עליך שם קצ וסוף
לצרותך
רחם חמל אל עושיך והשיב לך את
שבותך
חבקי אם נאמנה את כל בניך
מדלגים מכל פנה שבים אליך

בתי צאי מבית כלא זמן
קריב עם קדשך יעלה

בואי כלה אל דבירך ושובי לימי נעורך
וישמע פחוצות עירך קול
צהלות חפזות בחורך
הביטי רעיה עדינה את לויך פיהם
מלא שחוק רנה שרים שירך

נגילה הללויה / אשר מזרחי

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאולה
אל שדי קבץ נדחי ידידי וגרש משנאי

נפשי ביהם געלה נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאולה
שלח לי בן ישי גואלי ובנה לי בית היכלי

באויבי עשה כלה נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאולה
רחמן חוס על עם לא אלמן
ושלח להם ציר נאמן

יבשר עם סגלה נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאולה

על כל אלה / נעמי שמר

על הדבש ועל העוקץ,
על המר והמתוק,
על בתנו התינוקות
שמור אלי הטוב.

על האש המבוערת,
על המים הזכים,
על האיש השב הביתה
מן המרחקים.

על כל אלה, על כל אלה,
שמור נא לי אלי הטוב.
על הדבש ועל העוקץ,
על המר והמתוק.

אל נא תעקור נטוע,
אל תשכח את התקווה
השיבני ואשובה
אל הארץ הטובה.

שמור אלי על זה הבית,
על הגן, על החומה,
מיגון, מפחד פתע
וממלחמה.

שמור על המעט שיש לי,
על האור ועל הטף
על הפרי שלא הבשיל עוד
ושנאסף.

על כל אלה...

מרשרש אילן ברוח,
מרחוק נושר כוכב,
משאלות ליבי בחושך
נרשמות עכשיו.

אנא, שמור לי על כל אלה
ועל אהובי נפשי,
על השקט, על הבכי
ועל זה השיר.

על כל אלה...

יעלה יעלה / ר' ישראל נג'ארה

יעלה יעלה בואי לגני הנץ
רמון פרחו גפני

יבוא דודי יחיש צעדיו ויאכל את פרי
מגדיו
אם ידידי ארכו נדודיו איך יחידה אשב
על כני יעלה...

שובי אלי, את בת אהובה שובי אתי, ואני
אשובה
הנה עמי זאת אות כתובה כי בתוכך
אתן משכני יעלה...

רעי, דודי, נפשי פדית ולבת מאז אותי
קניתי
עתה לי בין עמים זרית ואיך תאמר כי
אהבתני יעלה...

אימתי, לטוב זריתיך ולתהלה ולטוב
שריתיך
כי אהבת עולם אהבתך על כן אושיבך
על דוכני יעלה...

לוי כדברך, ידידי עתה מהר תאסף
נדודי
ולתוך ציון נחה גדודי ושם אקריב לך
את קרבני יעלה...

חזקי רעיה חפץ כיון טוב כי ציצ ישעי
רענן ורטב
ולסיריך אכרות ואחטב וחיש אשלח לך
את סגני יעלה...

לשנה הבאה / מתוך סדר ליל פסח

לשנה הבאה בירושלים הבנויה

התקווה / ההמנון הלאומי: נפתלי הרץ אימבר

כל עוד בלבב פנימה
נפש יהודי הומיה
ולפאתי מזרח קדימה
עין לציון צופיה.

עוד לא אבדה תקוותנו
התקווה בת שנות אלפים
להיות עם חפשי בארצנו
ארץ ציון וירושלים.